

Jeg kan ikke være enig med den højtærede Justitsminister, naar han fandt, at det var pinligt, at en Præst paa Færøerne paa Pinsedag bad om, at Modersmaalet maatte komme til at lyde i Kirkerne deroppe. Jeg finder, det er saa naturligt, at en Præst netop paa Pinsedagen, den Dag, da Evangeliet lyder om Forkyndelsens Gennembrud paa Modersmaalet, beder om, at Modersmaalet maa komme til at lyde i de færøske Kirker. Jeg kan ikke begribe, at den Mand, der sidder deroppe som Embedsmand, som den danske Regerings Repræsentant, kan finde, at det var pinligt, at man bad en saadan Kirkebøn, og end mindre kan jeg forstaa, at den højtærede Justitsminister kan finde det taktløst og urigtigt, at en Præst paa Reformationensfesten i 1917 udtaler, at et af Reformationens Kærnepunkter, nemlig Modersmaalets Ret i Kirken, ikke var trængt igennem oppe paa Færøerne, og beder om, at det snarest maa ske, ligesom jeg heller ikke forstaa, at den højtærede Justitsminister kan finde det urigtigt, at en Lærer lader de mindre Skolebørn genfortælle deres Bibelhistorie paa deres Modersmaal. Den højtærede Justitsminister siger med en vis Bitterhed i en Skrivelse, som han sender til Sjællands Biskop, at det er i de senere Aar, at der er rejst en Bevægelse oppe paa Færøerne for at trænge Dansk ud af Skole og Kirke, en Bevægelse, som har sit Arnested i de danske Højskoler. Ja, det er vist ganske rigtigt, at denne Bevægelse har sit Arnested i de danske Folkehøjskoler, og jeg tror navnlig, den har sit Arnested paa Askov Højskole. Det skal Askov Højskole ikke have Utak for, men det skal den have Tak for. Jeg kunde ønske, at den højtærede Justitsminister, som efter Sigende skal mangle noget i sin aandelige Habitus med Hensyn til Forstaaelsen af det nationale, kunde have faaet et Kursus paa Askov Højskole for at faa den Mangel afhjulpet. Men da der vel ikke er Udsigt til, at den højtærede Justitsminister vil tage paa Højskole, vil jeg henstille, om ikke hans Nabo, den højtærede Undervisningsminister, Forstanderen for Askov Højskole, vil hjælpe ham ud over den Mangel, han lider under i sin aandelige Habitus. Jeg tror, det vilde være ganske overordentlig heldigt, navnlig fordi den højtærede Justitsminister er den, der har Hovedansvaret for Administrationen paa

Færøerne. Jeg tror, at den højtærede Justitsminister i saa Henseende paa det nationale Omraade deroppe har gjort ubodelig Skade og dermed ubodelig Skade for det gode Forhold mellem Færøerne og Danmark. Jeg tror, at de stærkeste Baand mellem Færøerne og Danmark knyttes derved, at man anerkender Færøernes Selvstændighed paa det nationale Omraade, at man hjælper dem til at udvikle sig paa deres egen Folkegrund; da tror jeg ogsaa, de faar størst Lyst til gennem dansk Kultur at opretholde den Forbindelse med den store Verdenskultur, som det ganske lille Folk deroppe paa Færøerne ikke paa nogen Maade kan undvære.

Maa jeg i denne Forbindelse, da jeg taler om Færøerne, sige et Par Ord til den højtærede Justitsminister i Anledning af et Angreb, som den højtærede Justitsminister har rettet paa mig i Anledning af min Indstilling til Hans Majestæt Kongen om Udnævnelsen af den nuværende Provst paa Færøerne. Den højtærede Justitsminister har i Sommer angrebet mig paa en hel Række Møder i Jylland og vistnok andetsteds, hvor han fremstillede sig som den vældige Danskhedens Vogter paa Færøerne, som han mente, han var, og fremviste det Martyrium, han der havde paa draget sig. Paa et af disse Møder, jeg tror, det var i Ringkøbing, hvorfra der blev sendt mig et Referat bagefter, skulde den højtærede Justitsminister ifølge dette Referat have udtalt, at jeg havde givet Hans Majestæt Kongen falsk Besked ved min Indstilling af Pastor Dahl til Provstestillingen deroppe. Straks da jeg fik dette Referat, tænkte jeg, at det vist vilde være nødvendigt for mig at anlægge Injuriesag mod Justitsministeren; men da jeg saa skulde til at undersøge, hvad den højtærede Justitsminister virkelig havde sagt, viste det sig, at han ikke havde brugt det Udtryk, der stod i Referatet, men Udtryk, som ikke kunde rammes af Injurielovgivningen. Men at den højtærede Justitsminister intet som helst havde imod, at det Indtryk skulde fæstne sig; at jeg virkelig havde givet Kongen falsk Besked i Indberetningen, derom tvivler jeg ikke i mindste Maade. Det interesserer mig grumme lidt, hvad den højtærede Justitsminister har sagt; men een Ting interesserer mig, at den højtærede Justitsminister ikke har haft